

Om vore faunistiske Fortegnelser.

Af

Fr. Meinert.

Fra Hr. Prof. Dr. C. G. Gædeken har jeg modtaget en Skrivelse, hvori han, gaaende ud fra en interessant Meddelelse om Fremkomsten her i Landet af en fransk Træbuk, knytter en Række Bemærkninger om de Regler, som maa fastsættes for de forskjellige Arters Optagelse i vore faunistiske Fortegnelser. Skrivelsen lyder saaledes:

Hr. Redaktør!

Jeg sender Dem herved en lille Meddelelse, fuldstændigt overladende til Dem selv at afgjøre, om den har saamegen Interesse, at den er værd at optage i vort nye, entomologiske Tidsskrift.

I August 1886 fik jeg tilsendt en Træbuk, som horte til Slægten *Hesperophanes* (*vistnok mixtus*). Den var kommen ud af en Trækasse, som i Aaret 1878 (maaske 1877) var sendt hertil fra Frankrig med tørrede Blommer. Da Kassen var smukt forarbejdet, blev den bestrøket med Glanspapir og benyttet som Toiletæske, men af og til havde man lagt Mærke til, at det gnavede inden i den. Tilsidst blev Papiret bidt igjennem, og den

omtalte Træbuk kom ud. Man kunde imidlertid nu tydeligt høre, at det ogsaa gnavede i det andet Endestykke, hvorfor Kassen blev mig velvilligt overladt. Ved at fjerne Papiret fandt jeg det omtalte Endestykke fuldstændig gennemgnavet, og en stor Træbukkelarve faldt ud, som jeg dog forsigtig satte tilbage paa sin Plads, idet jeg lagde Træstykkerne ovenpaa hinanden. Indtil November 1886 hørtes af og til Gnaven, men saa op-hørte denne. Næste Sommer 1887 lagde jeg Træet ned i mit Klækkehus, og i August sad der en Dag paa Vin-duet en stor smuk Træbuk af den omtalte Art, som altsaa maa have været 9 til 10 Aar om at gennemgaa sin Forvandling. Denne lille lagttagelse synes mig at frembyde endel Interesse; man maa vel antage, at ugunstige Forhold have forhalet Udviklingen*).

*) Jeg skal benytte mig af Leiligheden til at meddele følgende curiøse Beretning om en fremmed Larves Fremkomst her i Kjøbenhavn. I Slutningen af forrige Aar (1887) bragte man mig paa Museet en stor, 33 m. m. lang, Billelarve, som just var fundet i det overfor Museet liggende Universitets-Bibliothek. At Larven hørte til Pragtbillernes, Bupresternes, Familie var sikkert, og at den nærmere hørte til Slægten Eurythyrea var temmelig vist; men sikkert var det ogsaa, at det var en fremmed Bille, hvis Larve her nu var fundet. Hermed lod jeg Sagen foreløbig hvile, indtil Prof. Gædekens Meddelelse foranledigede, at jeg i Begyndelsen af dette Aar atter optog Sagen og søgte nærmere Oplysning om den, hvilke Oplysninger da ogsaa med største Redebonhed gaves mig af Bibliothekaren Hr. Birket-Smith og Assistenten Hr. Cand. philol. Larsen. Disse Oplysninger gik da ud paa, at bemeldte Larve var fremkommen af et Trin af en af de Trapper, som føre op fra Gulvet til Sidegallerierne (Hullet vistes mig), at Trapperne med Trinene skrev sig fra den Tid, Bibliotheket blev monteret, og at der overhovedet ingensinde var indført nye Planker eller Tømmer i Bibliotheksalen. Tømmeret meentes dernæst at være fremmed, og for at faae nærmere Oplysning herom, henvendte jeg mig

Jeg tillader mig hertil at knytte nogle Bemærkninger. Det Spørgsmaal trænger sig nemlig frem til Besvarelse: foreligger der her en ny Træbukkeart, som bør indføres i vor Fauna? Vi blive vel snart enige om, at dette maa besvares benægtende; men saa kommer det andet Spørgsmaal: hvorfor er dette ikke lige saa godt et dansk Dyr som adskillige andre, der ikke forekomme her i Landet,

til nuværende Prof. ved Akademiet, men den Gang Conducteur ved Bygningen. Hr. Prof. Hans Holm, fra hvem jeg kort efter modtog følgende Svar, idet han tillige konstaterede, at Monteringen var skeet i 1860: »Jeg har været i Bibliotheket forat se de Huller, som disse Larver have gnavet sig ud af. Der er vist mig mod Fiolstrædet i den 2den Trappe fra Indgangen 2 à 3 Huller i Trinene. Selv fandt jeg et i et Stødbrædt (den lodrette Del af et Trin) og et i en Reol ud mod Midtgangen. Der sagdes at have været flere; men da der var gaaet Aar siden de fandtes, erindrede man ikke Stedet. Vil man vide Noget, hvorfra disse Larver ere komne, maa man forfølge deres Gange ∴ skjære Træet op. I Trinene kunne de godt være komne fra en bag Trappen liggende Bjælke — formentlig pommerisk (enten tysk eller polsk Fædreland) eller fra Vangen under Trappen, som er opsadlet ∴ ligger paa en trappeformet udskaaret Planke (hvorfra?) eller fra Trinet (danziger? polsk eller russisk) eller fra Stødbrættet (formentlig Kalmar ∴ Mellem-svensk fra et stort Areal). Reolerne skulde være Vestervigsk Træ (det er Træ som er voxet paa samme Egn). De Bræder, som ligge i Midtgangen — altsaa mellem Søjlerne, — ere Viborg Bræder (finsk) og saavidt jeg husker ere de i Fagene Pernauer Bræder — jeg troer finsk Træ«. Det nærmeste Resultat af disse Oplysninger skulde da være det, at der i Løbet af nogle Aar. og senest i Fjor, ere komne nogle Buprest-Larver frem af fremmede Bræder eller Tømmer, som i Aaret 1860 blev indlagt i Bibliotheksalen, men saa skulde den sidst udkomne Larve rigtignok have levet 27 Aar der paa Stedet, foruden den Tid, som maa antages at være forløben, fra Moderdyret et Sted i Udlandet, enten i Skoven eller paa Tømmerpladsen, aflagde sine Æg. Den Indvending, som snarest kunde gøres

men som kun indføres ved fremmed Træ, fanges paa Tømmerplads eller lignende Steder. klækkes af fremmede Plantegrene og derpaa opføres i vore Kataloger som danske Insekter. Efter alt, hvad jeg har hørt og læst om dette Forhold, skjønner jeg ikke rettere, end at her er en Fejl ved Bestemmelsen af vor Fauna. En Diskussion om dette Spørgsmaal vilde vistnok være heldig, da den vilde klare Begreberne for maaske flere end mig, om hvad der i denne Henseende er det rigtige.

Efter min Mening er det ganske vist vanskeligt at

gjældende, er vel den, at den sidst forefundne Larve har hørt til anden, tredie eller en følgende Generation af Buprester, som i alle de Aar have levet i Bibliotheksalen, og hvortil de Larver hørte, som for «Aar siden» fandtes der. Det har vel ringere Betydning mod denne Indvending, at Billen eller Moderdyret, som dog er et stort, iøinefaldende Insekt, hidtil ikke vides at være seet paa Bibliotheket eller er fundet død eller kravlende i Vinduerne — den kunde let være bleven overseet eller glemt. Men det ringe Antal af Huller, som er fundet, synes endnu mere at vanskeliggjøre Antagelse af, at her kan have levet flere eller mange Generationer efter hverandre; og dernæst (og det er en Hovedsag) fandtes alle Larvehullerne paa Bygningens Skyggeside ud imod Fiolstræde, hvor der selv midt paa Dagen er mørkt og skummelt, og hvor man da heller ikke ret kan tænke sig, at et saa solskinselskende Dyr som en Buprest, hvis Larver ogsaa, saavidt jeg har iagttaget, leve paa de meest solaabne Steder, skulde aflægge sine Æg. Endelig var det ikke ganske umuligt, at Moderdyret kunde været floiet ind ad Vinduerne, skjønt disse staae meget lidt aabne; men hvorledes skulde det da forklares, at der for flere Aar siden og nu atter ifjor var truffet store voxne (?) Larver, uden at en saadan Indflyven af et her i Landet ukjendt Insekt skulde have gjentaget sig. Dog 27 Aar og derover er en ukjendt lang Tid for en Larves Leven, selv om man tager Hensyn til, at der her findes abnorme Forhold, som kan have forsinket Væksten, og om det nok saa mange Gange er en Efternøler. Jfr. p. 164.

Red. Anm.

bestemme en Fauna for et saa lille Land som Danmark; først maa vi have en fast Regel for, hvilke Landsdele vi skulle regne med til vort Omraade. Det rigtigste er vel at medtage det egentlige Danmark, Bornholm og foreløbigt Sønderjylland. Den næste Regel bør efter min Mening være: kun at medtage saadanne Dyr, som bevislig leve (yngle) i en eller anden Egn paa dette Omraade. Saa kommer Spørgsmaalet, hvorledes skal man forholde sig ligeoverfor saadanne Arter, som indføres fra Udlandet i Plantedele (Træ, Frø osv.), og som derfor kunne findes paa de Steder, hvor disse fremmede Plantedele opbevares, eller tilfældigvis findes flyvende i Nærheden, men om hvilke vi dog ikke sikkert vide, at de leve (yngle) her i Landet uafhængigt af Oplagsstedet og de der opbevarede fremmede Plantedele. Hidtil har man regnet mange af disse Dyr med til vor Fauna, hvorom saadanne Betegnelser vidne, «indføres fra Sverrig med Birkebrænde, men vides ikke at yngle hos os», »to Exemplarer tagne, begge indførte fra Udlandet« *) osv. Man kan selvfølgelig ikke undskylde sig med, at disse Arter muligvis kunne yngle paa Tømmerpladsen, thi dette er jo kun en Formodning, der vanskeligt kan bevises i hvert enkelt Tilfælde, og uden et saadant Bevis kan man ikke sætte sig ud over den klare og selvfølgeligelige Regel »kun at optage Arter, som leve og yngle i Danmark«. Men selv om man antog det for givet, at disse fremmede Arter af og til yngle i de fremmede Plantedele, som findes paa Oplagsstederne, saa maa man dog efter min Mening tvivle paa Berettigelsen til at medtage dem. Man vilde dog synes, det var underligt, om Zoologerne vilde regne Ulve og Bjørne med til de danske Pattedyr, og dog er Tilfældet ganske analogt.

*) Jevnføres mine to Exemplarer af *Hesperophanes mixtus*.

Disse Dyr indføres ogsaa fra Udlandet, kunne jævnligt træffes i Menagerier og zoologiske Haver, hvor de af og til vides at yngle, men forefindes iøvrigt ikke i Danmark. Botanikerne kunne anføre adskillige Planterarter, der indføres og leve under særegne Omstændigheder. Man kan sige, at disse Dyr og Planter kun kunne leve under ganske særlige Forhold, men have vi da noget virkeligt Bevis for, at Tømmerplads-Dyrene kunne leve under vore Forhold, og at det ikke er nye Exemplarer, der ideligt indføres og fanges, forinden de dø paa Grund af vore lokale Forhold.

Det forekommer mig, at man vilde handle langt klogere, hvis man, holdende sig til bestemte Regler, gjennemsaa vor nuværende Liste og udarbejdede en ny som Udtryk for den danske Fauna. I denne maatte kun optages saadanne Arter, som bestemt vides at leve og yngle her i Landet, uafhængigt af fremmed Indførsel. Dernæst kunde man have en Tillægsliste af tvivlsomme Arter, paa hvilken man optog alle de Dyr, som ere fundne her, men om hvilke det er sandsynligst, at de kun indføres og ikke har faaet fast Fod nogetsteds i Danmark, saa at deres Fremkomst altsaa vilde ophøre, hvis Tilførslen af fremmed Tømmer standsede, og det maa vi dog antage som det sandsynligste, hvis vi ville være ærlige. Enhver Art, som da fra Tømmerpladsen breder sig til Omegnen, kan flyttes om paa Hovedlisten. En saadan Ordning synes mig ikke at være urimelig, man kjender jo paa andre Omraader (f. Ex. Ornithologien) Arter, som leve her til Stadighed enten en Del af eller hele Aaret, og andre Arter, som tilfældigvis findes her paa Gjennemrejse nogle faa Dage og derfor staa i et løsere Forhold til vor Fuglefauna. Man vilde da tillige undgaa den Urimelighed, som det dog i Virkeligheden er, at en Insektart, som ikke er funden nogetsteds

her i Landet, ikke maa tages af en dansk Samler, naar han i Skaane træffer Dyret siddende paa et Træstykke, men lader han Træet transportere over til en kjøbenhavnsk Tommerplads, saa maa han gjerne tage det; thi saa er det et dansk Insekt. Muligvis kunne vi ogsaa faa lidt friere Bestemmelser i denne Henseende, men naturligvis kun for de tvivlsomme Arter.

Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger, som jeg haaber tilstrækkeligt vise Dem min Tankegang; ihvorvel jeg troer, der kunde findes adskillige flere Grunde for min Mening. Hvis Spørgsmaalet kommer til Diskussion, saa er det jo imidlertid tidsnok at fremkomme med disse, hvis jeg da ikke forinden ved Fagmændenes bedre Indsigt er bleven overbevist om, at jeg har Uret.

C. G. Gædeken.

Næst efterat udtale min Glæde over Prof. Gædekens interessante Oplysninger til den omtalte Træbuks Biologi, maa jeg takke for den af ham reiste Discussion om de faunistiske Principer, som kommer mig saameget mere beleiligt, som jeg selv havde ønsket at udtale mig om de Grundsætninger, som jeg i saa Henseende agter at gjøre gjældende i den herpaa følgende Fortegnelse over nogle af de clavicorne Bille-Familier.

I Hovedsagen maa jeg erklære mig enig med Prof. Gædeken, at man maa vogte sig for at tage alle de Dyr med, som ere trufne levende her i Landet, og at det vil være rigtigt at opstille nogle Hovedregler, hvorefter det bestemmes, hvilke Dyr, der bør tages med, og hvilke, der bør udelades, men at man dog først maa bestemme,

hvor langt Landets eller rettere Faunaens Grændser gaae.

At Grændserne mod Vest og Nord er Vesterhavet, Skagerak og Kattegat, følger af sig selv. Grændsen mod Øst skulde vel ogsaa synes at være let at sætte, idet Kattegat, Øresund og Østersøen vel som oftest ville være en tilstrækkelig bred og god Grændse; men dog er denne Grændse, navnlig i den nordlige Del af Sundet ikke bredere, end at mangt Insekt, født og opklækket i Skaane, kan søge over til Sjælland, hvor det da vil kunne tages levende, uden at Arten derfor behøver at leve \therefore yngle her i Landet. Det er ogsaa utvivlsomt, at mange Insekter aarligt forslaaes af Storm og Blæst over til Sjælland, uden at de derfor blive danske eller finde de fornødne Forhold til at yngle her, selv om de komme flere i Følge og saaledes i begge Kjøen. Dernæst er det ogsaa en bekjendt Sag, at mange Insekter kaste sig paa Skibe under Sejl eller Damp eller ogsaa gaae som »blinde Passagerer« paa Rejser mellem Nabolande. Da Insekterne ikke føre »Præstebetyg« eller Pas med sig, maa det vel være rettest at sætte Grændselinien for de »tilladelige« Insekter til dansk Soterritorium, om det end kan synes noget haardt ikke at maatte optage en *Lyda erythrocephala* i sin danske Insektsamling, fordi man først er bleven opmærksom paa eller har naaet at snappe den, efterat Dampskibet er kommet over paa svensk Grund, ligesom det ogsaa kunde synes løjerligt, at man har Lov til at tage en *Ceruchus tarandus* med, som man har opdaget ved Udløbet fra Helsingborg, men klogeligt ventet med at lægge Haand paa, til man kom de faa Tusinde Alen over paa dansk Grund. Dog saadanne Løierligheder og Grændsestridigheder forekommer der jo altid paa Grændserne af Territorier, hvor man ikke har saa ypperlige Grændseskjel som Himalayabjergene eller det Stille

Ocean. Værrer stiller Forholdet sig derimod med Hensyn til Øen Bornholm, som de danske Faunister og Florister grumme nødigt ville give Slip paa for de mange udmærkede og karakteristiske Dyr og Planters Skyld, som Øen huser. Thi Ulykken er netop den, at just disse samme udmærkede Dyr og Planter vise, at denne Ø ikke udgjør nogen ægte Deel af dansk faunistisk og floristisk Territorium, og vi derfor ikke maae tage vore østlige Naboer det altfor fortrydeligt op, naar de fremhæve, at Bornholm er en integrerende af svensk Territorium.

Dog de egentlige Vanskeligheder fremkomme ved Sydgrænsen, for den Deels Vedkommende, hvor Danmark er landfast med Tyskland. Nogen naturlig Grændse er der jo ikke her, før man kommer til Eideren og de store Søer, Schwentiner- og Ploener-Søen — Landet Nord herfor til Slien vilde da være et ypperligt »Sikkerhedsbælte« mellem dansk og tysk Fauna. I gamle Dage, det vil sige fra Fyrrerne til Aaret 1864, hvor hele Sønderjylland ubetinget regnedes med til dansk Faunagebet, var det ogsaa kun enkelte Dyr, som optoges fra den sydligste Deel af Landet, og Findesteder som Schwentiner-Søen for *Hydroporus duodecimpustulatus* høre til Undtagelserne. Men ogsaa efter 1864 er Sønderjylland regnet med til dansk faunistisk Territorium, saaledes navnlig i den Række Fortegnelser over de danske Billers Forekomst, som ere fremkomne i Naturh. Tidsskr. 3. Række, og som omfatte omtrent de 2 Trediede af denne Ordens samlede Artsantal. Jeg maa her efter ansee det for hensigtsmæssigt at anvende den samme Territorialgrændse ogsaa for den sidste Trediede af Billerne; dog er det i det Hele taget ikke mange Arter, hvis Berettigelse til at optages i den danske Fauna vil komme til at beroe paa sønderjydske Fund.

Hvad dernæst Betingelserne for at optages i dette

Faunagebet angaaer, da komme vi først til de Arter, som leve og yngle. eller rettere de, som vides at leve og yngle indenfor dette. At disse maae og skulle optages i Faunaen synes sikkert, og dog er der her flere Underklasser, som volde Betænkelighed, ja en enkelt maa endogsaa bestemt udelades. Den første af disse Underklasser er 1) Husdyrenes, som for Pattedyrs og Fugles Vedkommende spille en betydelig Rolle, hvorimod der af Insekter kun kan nævnes et Par Arter, saasom Silkeormen og maaskee Honningbien, af hvilke man er enig om at udelade den første; men til Husdyrarterne som »Hovedpersoner« slutter der sig som »Bipersoner« eller »Husstand« en betydelig Række andre Dyr, navnlig Indvoldsorme og Insekter; og nu er det saa, at medens de fleste eller ialtfald saare mange Faunister ikke optage »Hovedpersonerne« i Faunaen, er der vel knap Nogen, som vil nægte »Husstandens«, ialtfald Insekternes, Ret til at optages blandt Landets Dyr. Hvo vil saaledes drage i Tvivl, at Heste-, Oxe- og Faare-Bremserne ere gode, danske Insekter.

Dernæst ville vi nævne de 2) zoologiske Havers Beboere. Dem vil nu ingen Mammolog eller Ornitholog optage i Faunaen, og jeg mener, at Entomologerne her maa gjøre ligesaa, ikke blot for »Hovedpersonernes« Vedkommende (hvis man f. Ex. vilde holde Cochenillen eller tropiske Sommerfugle, eller ogsaa vilde søge at cultivere og acclimatisere Bombyx Ailanthus og Yamamai), men ogsaa for Bipersonernes Vedkommende. Kondorens Mallophager kunne aldrig blive danske, ligesaa lidt som Rensdyrets Rygbremse kan optages i vor Fauna, fordi en Trop Rensdyr viste sig paa Gjennemreisen her gennem Landet under Opholdet i Zoologisk Have at være stærkt befængt med Larven til Hypoderma tarandi.

Meget nær de zoologiske Haver komme de 3) bo-

taniske Haver, som huse i deres Væxt- og Varmehuse adskillige fremmede Insekter, ligesom vel ogsaa adskillige af de Dyr, som findes her paa Friland, ere indførte eller indslæbte med fremmede Planter. Det er tydeligt, at man her maa gaae frem med megen Varsomhed, og sikkrest vilde det vel derfor være ikke at optage noget Insekt fra Væxt- eller Varmehusene, og kun at opføre Insekterne fra Friland uden Nummer eller paa Bilisten, saalænge indtil man fandt dem udenfor de botaniske Haver.

Ogsaa de 4) kosmopolitiske Insekter bør knap optages paa Hovedlisten, idet de jo ogsaa ere indslæbte i Landet navnlig med fremmede Plantestoffer, og deres fortsatte Leven og Ynglen i vort Faunagebet beroer paa, at der skaffes dem Forhold, som er forskjellig fra Landets Natur og Klima. Som bekjendt forekomme Kosmopoliterne fortrinsviis i Bagerier, Dampmøller, Riismøller og Oliekagefabrikker, og det er da navnlig for de sidstnævnte Localiteters Vedkommende, at man maa vogte sig for at tage saadanne Insekter med, som kun have viist sig en enkelt Gang, omend masseviis, og ikke ved at findes stadigt i flere Aar have viist, at de kunne trives her under de dem her i Landet budte Forhold. Ogsaa om mange af de Insekter, som leve i vore Huse og Kjældere, saasom Faarekyllingen og Meelskrubben, er det usikkert, om de ikke snarere maa kaldes Kosmopoliter end ægte, danske Dyr; dog »de occultis tacent suffragia«, og dertil kommer, at vore Huse og Kjældere frembyde saa gunstige Betingelser for Insektlivet, at man vel kan forstaae, at mange have opgivet »Friheden for Brødet.«

En anden Hovedklasse er de Insekter, som formodes eller kunne formodes at leve og yngle her i Landet, uden at der dog haves Vished herfor. Omend

deres Berettigelse til at optages i Faunaen ikke er fuld saa stor, som Hovedmassen af den forrige Klasses, ville dog vel faa Entomologer nægte at optage en Art i Faunaen eller et Insekt i sin Samling, fordi Muligheden af, at det kunde være et indført Dyr, som det gjaldt om, ikke var heelt udelukket. For at fjerne al saadan Tvivl og Usikkerhed, vilde det derfor i reen faunistisk Henseende være af Interesse at anføre ved hvert Art, hvorvidt Larven kjendes her fra Landet.

Alle Insektarter af disse 2 Hovedklasser vil det derfor med Undtagelse af de under den første Hovedklasse nævnte Underklasser være rigtigt at optage paa Hovedlisten eller med fortløbende Numre. Anderledes forholder det sig derimod med en tredie Hovedklasses Insekter, nemlig de, som vides eller maae formodes at være indførte i Landet, og dem kan man da atter dele i 5 Underklasser: 1) De Arter, som vides at leve i Nabolandene, hvorfra de forefundne Individuer da maae antages med fremmede Varer eller ogsaa af Veir og Vind eller Bølger at være førte herind, og som ere trufne her levende. Som Exempel herpaa kan anføres *Upis ceramboides*, som ikkun 2 Gange er fundet i Kjøbenhavn. 2) De Arter, som fra Nabolandene føres hertil navnlig med Brænde og Tømmer, og som gennemgaae deres Forvandling her i Landet, men som hidtil ikke ere fundne udenfor de Steder, hvor vedkommende Varer ere oplagte. Herhen høre mange af de Insekter, som tages paa Tømmerpladse og Skibsværfter. Dog maa det her ikke glemmes, at de nævnte Localiteter frembyde saa gunstige Forhold for Insektliv, at disse ogsaa ville drage mange utvivlsomt indenlandske Insekter til sig. 3) De Arter, som fra fjernere Lande stadigt føres hertil med Handelsvarer, Træ, Frø o. s. v., men som ikke ret kunne fæste Bo her. Som Exempel

kan nævnes *Periplaneta americana*. 4) De Arter, som langveis fra, fra oversøiske Lande kun en enkelt Gang eller med lange Mellemrums ere førte hertil. Som Exempel herpaa kan *Scolopendra* sp. tjene. 5) Endelig de Arter, af hvilke kun døde Individuer ere truffede her i Landet, hvad enten Arten hører hjemme i Nabolandene eller er kommen Hundreder af Mile langveisfra. Herhen hører ikke blot fremmede Insektsamlinger og med Varer indførte Dyr, men ogsaa paa Strandbredden opskullede Insekter. — Ere Insekterne døde paa dansk Territorium betragtes de i faunistisk Henseende som levende tagne.

Af disse 5 Underklasser bør vistnok de 2 sidste slet ikke optages paa vore Lister, ligesom de ogsaa ved en kommende Revision udstryges af disse. De 3 første maa derimod medtages i Faunaen, men kun paa en Biliste eller uden Nummer. Grunden til at optage dem er ikke at trøste vedkommende Finder eller Samler eller at kunne tage sig bedre ud i Udlandets Øine; men for Faunaens Udviklingshistorie er det af Vigtighed overalt, hvor man kan, at optegne Tiden for »Fortroppernes« eller »Forposternes« Ankomst hertil; thi derom ere jo alle enige, at Faunaen er en stadig Forandring eller Udvikling underkastet, og at de fleste Insektarter, som vi nu med Rette betragte som gode danske Arter, i sin Tid ere indvandrede fra Nabolandene; vi behøve kun at minde om den Hærskare Insekter, som have fulgt Granen og Fyrren ind i Landet. Skulde kun de optages, som kunde godtgjøre deres »16 Ahner« her i Landet, saae det galt ud med manges Borgerret.

Herefter ville følgende Grundregler blive fulgte i den følgende Fortegnelse af *clavicorne* Biller:

Faunagebetet er Kongeriget Danmark med Bornholm og Sønderjylland.

Med fortløbende Numre optages alle de Arter, som

vides eller formodes at leve og yngle i dette Faunagebet, zoologiske og botaniske Haver samt private Forsøgs- og Klækningsanstalter (forsaauidt deres Materiale ikke i Forveien er dansk) undtagne.

Uden Nummer optages Kosmopoliterne og de Arter, som ere hjemmehørende i Nabolandene og derfra uden noget bestemt Øiemed fra Entomologers eller Ikke-Entomologers Side ere førte ind i Landet.

Udeladte af Listerne blive foruden de nysnævnte Undtagelser alle de Arter, som kun tilfældigviis, enkeltviis eller med lange Mellemrum ere førte herind fra fjernere Lande, det være nu som Larve eller som fuldkomment Insekt, og som ikke kunne antages at ville yngle eller kunne leve her i Landet.

Til Slutningen skal jeg kun gjøre opmærksom paa, at det undertiden kan være vanskeligt nok at afgjøre, til hvilken af her nævnte 3 Klasser en bestemt Art eller et bestemt Individ bør henføres, og at det i saa Tilfælde kommer an paa en Fortolkning, et Skjøn.

Som yderligere Oplysning til den p. 152 Anm. meddeelte Beretning om en Buprestlarve kan tilføjes, at der for en Uges Tid siden (den 9. April 1888) viste sig en ny Larve i samme Trappetrin, hvor en af de tidligere Larver var seet. Selve Larven blev ikke iagttaget, men dens Gang saaes liggende halvt aaben for Dagen, og Træsmul paa Siderne af den. Gangen, som var et Par Tommer lang, maa være gnavet fra Eftermiddag til følgende Formiddag, og Larven var allerede forsvunden i Dybden af Trinnet.